

Del referèndum de la Diagonal al de la independència

L'èxit de les consultes per la independència del Principat ha animat els organitzadors a preparar la via per a impulsar un referèndum d'àmbit nacional.

Els impulsors de la iniciativa popular per a dur a terme un referèndum independentista preparen un pla B que serveixi per a esquivar la retallada de l'estatut o el més que possible recurs contra la llei de consultes de Catalunya.

La imminent retallada de l'Estatut pot comportar que l'estat recorri contra la competència de la Generalitat de convocar referèndums –una competència, tanmateix, supeditada al vist-i-plau del govern espanyol. En vista d'aquest impediment, els impulsors de la iniciativa popular per organitzar un referèndum independentista –presentada fa unes setmanes al Parlament sota l'empara de la nova llei de referèndums– ja han cercat un pla B. La setmana passada, Alfons López Tena i

Uriel Bertran van registrar al Parlament una iniciativa legislativa popular (ILP) per promoure una proposició de llei de convocatòria d'una consulta a fi de demanar l'opinió dels ciutadans sobre la independència de Catalunya.

Amb aquesta segona via, els partidaris d'impulsar un referèndum oficial volen superar la destalada de la sentència del TC que, en el moment de tancar l'edició, tot feia preveure que deixaria sense efecte la competència de la Generalitat de Catalunya de convocar referèndums.

Cal afegir-hi, encara, un recurs d'inconstitucionalitat que amb tota probabilitat presentarà l'estat contra la nova llei de referèndums catalana.

Els impulsors d'aquesta nova via, la de la ILP, han anunciat que no renunciarien pas a la primera, la de la IP acceptada per la mesa del Parlament ara fa poques setmanes, amb el suport de CiU, ERC i ICV-EUiA i els vots contraris del PSC, PP i C's. Però, vist com han evolucionat les coses els darrers temps –amb la sentència del TC de l'Estatut i l'anunci de l'estat de discutir la constitucionalitat de la llei de referèndums– els impulsors de la consulta oficial no volen perdre temps.

Amb el registre de la ILP al Parlament, hom cerca una escletxa jurídica oberta pel Tribunal Constitucional mateix, amb la jurisprudència establerta tant en la sentència de l'Estatut com en la del pla Ibarretxe, que distingeix entre *referèndum* i *consulta popular* (cosa que és una excepció en la jurisprudència internacional). Segons aquesta interpretació, hi ha un *referèndum* quan es convoca el cos electoral d'unes eleccions normals i es requereix el consentiment de l'estat. En canvi, la *consulta popular* es referiria al fet de convocar a votar uns altres col·lectius, com ara els empadronats més grans de 16 anys –que és el cas de les consultes populars per la independència–, etc., i no es requereix el permís de l'estat. L'avantatge, segons els impulsors de la iniciativa, és que l'estat ja no hi pot recórrer, perquè ja ha passat el termini previst per la llei d'iniciatives legislatives populars. De manera que ara serà la mesa del Parlament que haurà de decidir novament l'admissió a tràmit o no d'una iniciativa d'aquesta mena. Una decisió que s'haurà de prendre durant els quinze dies següents a la data del registre de la proposta de la ILP, que va ser el dilluns 5 de juliol.

E.R.